

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก ภูมิหลังของบทอ่านที่สองในวันนี้เป็นเรื่องน่าสนใจมาก ฟิเลโมนเป็นคนร่ำรวยและมีทาสหลายคน ซึ่งเป็นเรื่องปกติในสมัยนั้น นักบุญเปาโลทำให้ชายคนนี้กลับใจรวมทั้งทาสส่วนใหญ่ของเขาด้วย ทาสหนุ่มคนหนึ่งชื่อ “โอนิเมสิมัส” (ฟม 10) ได้หลบหนีและไปลี้ภัยอยู่กับนักบุญเปาโล ฟิเลโมนไม่รู้ว่าทาสคนนี้อยู่ที่ไหน จึงเป็นเรื่องง่ายที่นักบุญเปาโลจะซ่อนเขาไว้ แต่นั่นไม่ใช่ความตั้งใจของท่าน ด้วยเหตุผลใดไม่ทราบนักบุญเปาโลตัดสินใจคืนทาสคนนี้ให้แก่ฟิเลโมนเจ้านายของเขา

ความคิดของนักบุญเปาโลคือ ท่านไม่อยากบังคับฟิเลโมนให้คืนอิสรภาพแก่โอนิเมสิมัส แต่ท่านปรารถนาให้เขาปลดปล่อยทาสคนนี้ด้วยความสมัครใจอันเนื่องมาจากจิตตารมณ์แห่งความรักแบบคริสตชน ท่านจึงบอกฟิเลโมนว่า “ข้าพเจ้าไม่ต้องการทำอะไรโดยท่านไม่เห็นชอบเพื่อมิให้ท่านทำความดีเพราะถูกบังคับ แต่ทำด้วยความสมัครใจ” (ฟม 14) นักบุญเปาโลได้ส่งจดหมายฉบับหนึ่งไปพร้อมกับโอนิเมสิมัสเพื่อมอบให้แก่ฟิเลโมน ซึ่งเป็นจดหมายที่เราเพิ่งได้รับฟัง จิตตารมณ์ทั้งหมดของจดหมายฉบับนี้สามารถสรุปได้สั้นๆ ว่า “แม้ว่าข้าพเจ้ามีอำนาจจะสั่งท่านให้ทำอะไรก็ได้ แต่ข้าพเจ้าก็เลือกที่จะขอร้องให้ท่านทำด้วยความรักมากกว่า” (ฟม 8-9)

ด้วยการขอร้องให้ทำด้วยความรักมากกว่าการบังคับ นักบุญเปาโลกำลังทำกับฟิเลโมนในวิถีทางเดียวกันกับที่พระเจ้าทรงกระทำกับเรา พระเจ้าไม่ได้ทรงบังคับเราให้รับใช้พระองค์ พระองค์ทรงต้องการความรัก และความรักที่ไม่ได้ถูกให้ด้วยความสมัครใจไม่ถือว่าเป็นความรักที่แท้จริง เหมือนที่นักบุญเปาโลพูดกับฟิเลโมน พระเจ้าทรงพูดกับเราแต่ละคนในทำนองเดียวกันว่า “แม้ว่าเรามีสิทธิทุกอย่างที่จะบังคับเจ้าให้ทำสิ่งที่เราปรารถนา แต่เราชอบมากกว่าที่จะขอร้องเจ้าในนามของความรัก”

บาปสามารถเกิดขึ้นได้เพราะเรามีเสรีภาพ การให้เสรีภาพแก่มนุษย์เป็นการเสี่ยงที่พระเจ้าทรงกระทำด้วยเต็มพระทัย ด้วยเหตุนี้ เราต้องตระหนักอยู่เสมอว่าเสรีภาพเป็นพระพรยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าประทานแก่เราเพื่อว่าเราจะสามารถตอบสนองความรักอันหาขอบเขตมิได้ของพระองค์ด้วยความสมัครใจและด้วยความรักที่เรามีต่อพระองค์และต่อเพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้างเรา

เราไม่รู้ว่าฟีเลโมนตอบสนองคำขอร้องของนักบุญเปาโลอย่างไร? เขาปล่อยโอเนสิมัสให้เป็นอิสระหรือไม่? บางทีเขาอาจปล่อยทาสคนนี้ไปเพราะเห็นแก่นักบุญเปาโลที่ได้ทำพิธีล้างบาปให้เขา หรือว่าเขาอาจแข็งแรงกับนักบุญเปาโลตรงๆ ว่าเขามีสิทธิที่จะเก็บทาสคนนี้ไว้ในครอบครองเพราะเป็นเรื่องถูกกฎหมาย หรือว่าเขาอาจต่อว่านักบุญเปาโลที่ไม่เข้าใจความจำเป็นของการมีทาสเพื่อความสำเร็จในด้านธุรกิจของเขา จริงๆ แล้วไม่มีใครทราบว่ฟีเลโมนตอบสนองคำขอร้องดังกล่าว **“ด้วยความรัก”** (พม 9) เหมือนที่นักบุญเปาโลได้คาดหวังไว้จากเขาในฐานะศิษย์คนหนึ่งของพระเยซูเจ้าหรือเปล่า?

สิ่งที่เราทราบอย่างแน่ชัดคือ ในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้าเราถูกเรียกให้ตอบสนองข้อเรียกร้องของพระองค์ด้วยความรักและความสมัครใจ ไม่ใช่เพียงแค่ดำเนินชีวิตตามกฎข้อบังคับให้เสร็จไปวันๆ หรือพยายามหาข้ออ้างที่จะหลีกเลี่ยงสิ่งที่ศิษย์ของพระองค์พึงกระทำ ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงยื่นเงื่อนไขหรือข้อเรียกร้องสำคัญสองประการสำหรับการเป็นศิษย์ของพระองค์ พระองค์ทรงเริ่มด้วยการบอกว่า **“ถ้าผู้ใดติดตามเราโดยไม่รักเรามากกว่าบิดา มารดา ภรรยา บุตร พี่น้องชายหญิง และแม้กระทั่งชีวิตของตนเอง ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้”** (ลก 14:26) สำหรับพระเยซูเจ้า ผู้ที่ไม่พร้อมสละทุกสิ่งเพื่อติดตามพระองค์ ผู้นั้นไม่สามารถเป็นศิษย์ของพระองค์ได้ พระองค์ต้องอยู่เหนือทุกสิ่งและทุกคน แม้แต่ความสัมพันธ์ทางครอบครัว แน่นนอน ครอบครัวเป็นสถานที่เราพบความปลอดภัยและความรัก พระเยซูเจ้าเองก็ไม่ได้ทรงเรียกร้องเราให้เกลียดครอบครัว หรือเป็นศัตรูกับครอบครัว แต่พระองค์ทรงเรียกร้องเราให้พร้อมที่รับใช้โดยปราศจากอุปสรรคหรือพันธะใดๆ ทั้งสิ้น แม้แต่ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเรามากที่สุดก็ไม่อาจขัดขวางเราได้ ความซื่อสัตย์ต่อพระเยซูต้องมาก่อนสิ่งอื่นใดทั้งหมดรวมทั้งชีวิตของเราด้วย พระองค์ทรงเรียกร้องการสละตัวเองทั้งครบจากเรา

จากนั้นพระองค์ตรัสเสริมต่อไปว่า **“ผู้ใดไม่แบกกางเขนของตนและติดตามเรา ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้เช่นเดียวกัน”** (ลก 14:27) ชาวยิวถือว่าคนที่ถูกตรึงกางเขนเป็นคนน่าประณาม เพื่อเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เราต้องพร้อมที่จะถูกประณาม ถูกปฏิบัติจากทุกคน แม้แต่จากครอบครัวของเราเอง เราต้องติดตามพระเยซูเจ้าถึงจุดนั้น ไม่มีการประนีประนอม นี่แหละคือค่าของการเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เมื่อต้องจ่ายด้วยราคาแพงเช่นนี้ ผู้ที่จะติดตามพระเยซูเจ้าต้องพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อนว่าตนเองจะสามารถก้าวไปถึงจุดนั้นหรือไม่ ก่อนที่จะห่มเท้าวเองเข้าไป เขาต้องนั่งคิดคำนวณราคาเสียก่อน พระเยซูเจ้าตรัสในเชิงเปรียบเทียบว่า **“ท่านที่ต้องการสร้างหอคอย จะไม่คำนวณค่าใช้จ่ายก่อนหรือว่ามีเงินพอสร้างให้เสร็จหรือไม่”** (ลก 14:28) อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าเราต้องมั่นใจว่ามีกำลังมากพอที่จะไปให้จุดหมายปลายทางเสียก่อน แล้วจึงจะติดตามพระองค์ สิ่งที่พระองค์ทรงต้องการคือ เราต้องมีน้ำใจที่จะไปถึงจุดนั้นและเชื่อมั่นว่าจะมีพระพรของพระเจ้าคอยช่วยเหลือเรา

พี่น้องที่รัก หลายคนไม่ยอมติดตามพระเยซูเจ้าในวิถีทางพิเศษเพราะยังไม่พร้อมที่จะสละความสัมพันธ์ทางครอบครัวและทรัพย์สินสมบัติ อย่างไรก็ตาม เราทุกคนถูกเรียกให้ติดตามพระองค์ในวิถีทางที่แตกต่างกัน วิถีทางของพระสงฆ์และนักบวชเรียกร้องการตัดสละหลายอย่างและเราต้องไม่เลือกวิถีชีวิตนี้โดยปราศจากการพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบและรู้ดีทั้งแง่บวกและแง่ลบเสียก่อน บางทีไม่ลองอาจดีกว่าละทิ้งระหว่างทาง เมื่อได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์หรือนักบวชแล้ว เปลี่ยนกระแสเรียกที่หลังถือว่าเป็นเรื่องน่าเศร้าใจ ให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อพระสงฆ์และนักบวชทั้งชายและหญิงของเราเป็นพิเศษเพื่อพวกเขาจะสามารถต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคและดำเนินชีวิตที่ได้เลือกด้วยความรักที่มีต่อพระเยซูเจ้าและความสมัครใจที่จะรับใช้เพื่อนมนุษย์ทุกคนจนถึงที่สุด **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**